

Sygn. akt: I C 902/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	sekretarz sądowy Sandra Kozak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 września 2021 r. w K.

sprawy z powództwa J. D., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...)

przeciwko Powiatowi (...) - Powiatowemu Urzędowi Pracy w K.

o rozstrzygnięcie z powodu nadzwyczajnej zmiany stosunków (art. 3571 kc)

oraz

z powództwa Powiatu (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w K.

przeciwko J. D., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...)

o zapłatę

I. Oddala powództwo J. D., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...);

II. Zasądza od pozwanego J. D., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) na rzecz Powiatu (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwotę 4.871,83 zł (cztery tysiące osiemset siedemdziesiąt jeden złotych i osiemdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24.11.2020 r. do dnia zapłaty;

III. W pozostałej części powództwo Powiatu (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w K. oddala;

IV. Zasądza od J. D., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) na rzecz Powiatu (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwotę 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. W pozostałym zakresie koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 902/20 upr

UZASADNIENIE

Powód J. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) w sprawie I C 902/20 wniósł o określenie sposobu wykonania umowy z dnia 07 października 2019 r. nr (...) zawartej przez powoda ze Starostą (...) reprezentowanym przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. z powodu nadzwyczajnej zmiany stosunków w sposób następujący:

- dopuszczenie w okresie trwania umowy udzielania zatrudnionym w związku z jej wykonaniem bezrobotnym urlopów bezpłatnych po dniu ogłoszenia stanu epidemicznego oraz zamknięciem szkół i placówek oświatowych;
- określenie, że częściowe wykonanie umowy tj. utrzymywanie zatrudnienia do dnia ogłoszenia stanu epidemicznego oraz zamknięciem szkół i placówek oświatowych stanowi wypełnienie umowy i nie może skutkować żądaniem Powiatowego Urzędu Pracy zwrotu całej otrzymanej kwoty refundacji za okres realizacji umowy;
- orzeczenie, że umowa z dnia 07 października 2019r. nr (...) zawarta pomiędzy powodem, a Starostą (...) reprezentowanym przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. została rozwiązana w części przypadającej do realizacji po dniu ogłoszenia stanu epidemicznego oraz zamknięciem szkół i placówek oświatowych z powodu nadzwyczajnej zmiany stosunków bądź alternatywnie po dniu złożenia wypowiedzeń przez zatrudnionych pracowników tj. z dniem 31 lipca 2020r.;
- orzeczenie o rozliczeniach stron umowy polegające na tym, że refundacja wypłacona za okres zatrudnienia bezrobotnych począwszy od dnia zawarcia z nimi umów o pracę do dnia zaprzestania świadczenia pracy przez zatrudnionych bezrobotnych, a co za tym idzie zaprzestaniem wypłacania im wynagrodzenia spowodowanego ogłoszeniem stanu epidemicznego oraz zamknięciem szkół i placówek oświatowych z powodu nadzwyczajnej zmiany stosunków - nie może podlegać zwrotowi.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 07 października 2019r. zawarł ze Starostą (...) reprezentowanym przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. umowę nr (...) o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych. Zgodnie z postanowieniami umowy zobowiązany był do zatrudnienia w kuchni Zespołu Szkół im. (...) w R. dwóch osób bezrobotnych na stanowiskach - kucharz oraz pomoc kuchenna - na okres refundacji tj. od 10 października 2019 r. do 09 kwietnia 2020 r., a ponadto po zakończeniu okresu refundacji na niezmiennych warunkach przez okres trzech miesięcy tj. do dnia 09 lipca 2020 r. Na podstawie udzielonego zamówienia świadczył Zespołowi Szkół im. (...) w R. usługi żywienia młodzieży w roku szkolnym 2019/2020. Usługi świadczone w miejscu pracy zatrudnionych bezrobotnych były wykonywane wyłącznie na rzecz dzieci i młodzieży oraz pracowników oświaty.

Za zorganizowanie zatrudnienia Starosta (...) reprezentowanym przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. zobowiązał się do wypłaty na rzecz powoda w okresie od 10 października 2019 do 09 kwietnia 2020 r. refundacji w wysokości 820,00 zł za każdego zatrudnionego oraz do pokrycia składki na ubezpieczenia społeczne od tej kwoty. Realizacja umowy przebiegała w sposób niezakłócony zgodnie z jej postanowieniami do dnia 14 marca 2020r. Problemy z realizacją umowy rozpoczęły się z dniem 15 marca 2020r. tj. z dniem ogłoszenia na terenie kraju stanu epidemicznego

i zamknięciem szkół. W związku z tym powód nie miał możliwości świadczenia usług i osiągnięcia z tego tytułu przychodów, co doprowadziło do tego, że zaakceptował wnioski pracownik o udzielenie im urlopów bezpłatnych w dniach od 16 marca 2020r. do 31 marca 2020 r., a następnie w okresie 1 – 14 kwietnia 2020 r. udzielił im urlopu wypoczynkowego, a w kolejnym okresie od 15.04. do 12.05. 2020 r. znów zaakceptował ich wnioski o urlop bezpłatny. Po 12 maja 2020 r. pracownice nie świadczyły pracy i powód nie posiadał wiedzy czy pozostawały w gotowości do pracy, przy czym z dnia 07.07.2020 r. powód powierzył im pracę na analogicznych jak dotychczas stanowiskach w miejscowości W., gwarantując im zakwaterowanie na czas świadczenia pracy. Pracownice odmówiły pracy w miejscu wskazanym przez powoda i ostatecznie w dniu 31.07.2020 r. obie wypowiedziały umowy o pracę.

Powód podkreślał, że w tym czasie wielokrotnie zwracał się do PUP w K. z prośbą o pomoc i wskazówki dotyczące postępowania w zaistniałej sytuacji i informował go o swoich wszystkich czynnościach, a we wrześniu 2020 r. wystąpił

do PUP z propozycją zatrudnienia na terenie miasta K. dwóch osób na stanowiskach analogicznych. Jak w umowie z dnia 07.10.2019 r. , na co pozwany nie zgodził się.

W ocenie powoda, w związku z ogłoszeniem stanu epidemicznego oraz zamknięciem szkół i placówek oświatowych, mamy do czynienia z siłą wyższą oraz nadzwyczajną zmianą stosunków, które uniemożliwiły wykonanie zapisów umowy (...) z dnia 07 października 2019 r. na zatrudnienie dwóch bezrobotnych w okresie od 10 października 2019 do 09 lipca 2020 r., albowiem w momencie jej podpisania żadna ze stron nie mogła przewidzieć zamknięcia szkół w dniu 15 marca 2020 r.

Dalej powód wyjaśniał, że pismem z dnia 21 września 2020r. PUP w K. wezwał powoda do zwrotu kwoty 10.878,93 zł tj. całkowitej kwoty wypłaconej refundacji w wysokości 10 522,44 zł oraz odsetek od tej kwoty naliczanych od dnia 05 grudnia 2019 r. nie odnosząc się do propozycji powoda.

W odpowiedzi na pozew Starosta (...) reprezentowany przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. wniósł o odrzucenie pozwu w całości, ewentualnie o oddalenie powództwa w całości. Ponadto wniósł zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych wraz z odsetkami.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w § 1 ust.1 zawartej w dniu 7 października 2019 r. umowy powód zobowiązał się do zatrudnienia 2 kucharzy na okres refundacji od 10 października 2019 r. do 9 kwietnia 2020 r. oraz na okres 3 miesięcy po zakończeniu refundacji, t.j. do 9 lipca 2020 r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Zgodnie z § 1 ust. 3 umowy wskazano miejsce wykonywania pracy przez skierowanych bezrobotnych w Zespole Szkół im. (...) przy ul. (...) w R.. Ponadto zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 umowy pracodawca zobowiązał się do dalszego zatrudniania skierowanych bezrobotnych przez okres co najmniej 30 dni po upływie okresu zatrudnienia wskazanego w § 1 ust. 1, a zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 9 pracodawca zobowiązał się do nieudzielania zatrudnionemu w ramach prac interwencyjnych pracownikowi urlopu bezpłatnego w okresie trwania umowy. Ponadto na podst. § 4 ust. 2 umowy pracodawca mógł rozwiązać umowę o pracę tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych w trybie art. 52 Kodeksu Pracy. Pozwany przyznał, że powód poinformował PUP w K., że w związku z ogłoszonym stanem epidemicznym zatrudnieni pracownicy będą kierowani na urlopy bezpłatne i w związku z tym w dniu 15.05.2020 r. został wezwany do zwrotu refundacji wobec naruszenia warunków umowy. Ostatecznie w drodze negocjacji strony postanowiły o zawarciu aneksu do umowy, który uwzględniłby możliwość przebywania pracowników na urlopie bezpłatnym z jednoczesnym wydłużeniem trwania umowy o te okresy, co nastąpiło w dniu 25.05.2020 r. Tym samym Dyrektor PUP, poprzez przesunięcie terminu umowy umożliwił powodowi wywiązanie się z nałożonych na niego zobowiązań. Już po podpisaniu aneksu, w dniu 1.06.2020 r. powód zwrócił się z prośbą o zmianę miejsca świadczenia pracy na W. ul. (...), a pozwany w odpowiedzi wskazał, że zmiana jest możliwa jedynie pod warunkiem zapewnienia przez pracodawcę dowozu pracowników do miejsca pracy i z powrotem. Powód wysyłał pozwanemu również propozycje skrócenia okresu trwania umowy, na co pozwany nie zgadzał się. Ostatecznie pismem z dnia 01.09.2020 r. powód poinformował PUP o rozwiązaniu z dniem 1 sierpnia 2020 r. umów o pracę na wniosek pracowników oraz że realizacja umowy była niemożliwa z przyczyn niezależnych od niego i zaproponował zatrudnienie kolejnych dwóch osób na ternie K. od dnia 1 września,

z zastrzeżeniem, że okres zatrudnienia ulegnie skróceniu w przypadku ponownego zamknięcia placówek oświatowych. Pismem z dnia 21.09.2020 r. powód został wezwany do zwrotu refundacji z powodu niewywiązania się z umowy.

W ocenie pozwanego powództwo jest niedopuszczalne, ponieważ umowa pomiędzy stronami wygasła i brak jest jakichkolwiek podstaw do ingerencji sądu w ten stosunek zobowiązaniowy. Pozwany powołał się na wyrok SN z dnia 26.11.1992 r. w sprawie III CZP 144/92, w uzasadnieniu którego rozstrzygnął, że z treści art. 357¹ kc wynika wyraźnie, że chodzi w nim o sytuację, gdy nie upłynął jeszcze termin do spełnienia świadczenia. Dodatkowo pozwany wskazał, że zgodnie z treścią art. 15zzf ustawy z dnia 2.03.2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

Pozwem z dnia 24 listopada 2020 r. Powiat (...) – Powiatowy Urząd Pracy w K. w sprawie (...) wniósł o zasądzenie od J. D. kwoty 10.961,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 10.522,44 zł tytułem należności głównej od dnia 24 listopada 2020 r. do dnia zapłaty,

- 439,18 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 07 października 2019 r. Powiat (...) – Powiatowy Urząd Pracy w K. zawarł wraz z J. D. umowę nr (...) o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych. Zgodnie z zawartą umową J. D. zobowiązał się do zatrudnienia dwóch bezrobotnych przez okres refundacji od dnia 10 października 2019 r. do dnia 09 kwietnia 2020 r. oraz na okres 3 miesięcy po zakończeniu refundacji tj. do dnia 09 lipca 2020 r.

w pełnym wymiarze czasu pracy i przyzna wynagrodzenie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa pracy. Powiat (...) – Powiatowy Urząd Pracy w K. zobowiązał się do skierowania na prace interwencyjne bezrobotnych w następujących zawodach: kucharz/pomoc kuchenna oraz do zrefundowania części poniesionych kosztów wynagrodzeń związanych z zatrudnieniem skierowanych bezrobotnych w kwocie 820,00 zł miesięcznie za każdego zatrudnionego oraz składkę na ubezpieczenie społeczne od tej kwoty finansowaną przez płatnika w okresie od 10 października 2019 r. do 09 kwietnia 2020 r. na wniosek pracodawcy. Zgodnie § 4 w/w umowy J. D. zobowiązany był do wywiązywania się z ciążących na nim obowiązków m.in. do nieudzielania zatrudnionemu

w ramach prac interwencyjnych urlopu bezpłatnego w okresie trwania niniejszej umowy, a zgodnie z § 6 w/w umowy pracodawca zobowiązany był do zwrotu otrzymanej refundacji części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty udzielonej pomocy od dnia wypłaty pierwszej refundacji w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania Starosty w następujących przypadkach:

- 1) złożenie niezgodnych z prawdą oświadczeń, zaświadczeń lub informacji w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej,
- 2) niewywiązywania się przez pracodawcę z warunków utrzymania zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego przez okres obejmujący okres refundacji oraz przez okres 3 miesięcy przypadających po ustaniu refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne,
- 3) odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy w przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu 3 miesięcy zatrudnienia po zakończeniu refundacji,
- 4) naruszenia innych warunków umowy.

Dalej powód wskazał, że pozwany wbrew zapisom umowy, w związku z pandemią koronawirusa, dwukrotnie skierował bezrobotnych na urlopy bezpłatne, w związku z czym powód wezwał go do zwrotu kwoty refundacji otrzymanej na podstawie umowy o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych, ale strony doszły do porozumienia i w dniu 25.05.2020 r. podpisały aneks wydłużający czas trwania umowy do dnia 21.08.2020 r., po czym pozwany poinformował powoda, że nie jest w stanie utrzymać zatrudnienia pracowników w Zespole Szkół w R. i najpierw zwrócił się z prośbą o zmianę miejsca świadczenia pracy, a następnie złożył powodowi propozycję skrócenia okresu trwania umowy, na co powód nie zgadzał się. Ostatecznie pismem z dnia 01.09.2020r. pozwany poinformował PUP o rozwiązaniu z dniem 1 sierpnia 2020 r. umów o pracę na wniosek pracowników oraz że realizacja umowy była niemożliwa z przyczyn niezależnych od niego i zaproponował zatrudnienie kolejnych dwóch osób na ternie K. od dnia 1 września,

z zastrzeżeniem, że okres zatrudnienia ulegnie skróceniu w przypadku ponownego zamknięcia placówek oświatowych. Pismem z dnia 21.09.2020 r. pozwany został wezwany do zwrotu refundacji z powodu niewywiązania się z umowy,

ale jej nie zwrócił. Powód wyjaśnił, że na żadaną kwotę składa się kwota 10.522,44 zł tytułem należności głównej oraz kwota 439,18 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki za wskazane w pozwie okresy.

W odpowiedzi na pozew J. D. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 07 października 2019r. zawarł ze Starostą (...) reprezentowanym przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. umowę nr (...) / (...) o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych. Zgodnie z postanowieniami umowy zobowiązany był do zatrudnienia w kuchni Zespołu Szkół im. (...) w R. dwóch osób bezrobotnych na stanowiskach - kucharz oraz pomoc kuchenna - na okres refundacji tj. od 10 października 2019 do 09 kwietnia 2020r., a ponadto po zakończeniu okresu refundacji na niezmiennych warunkach przez okres trzech miesięcy tj. do dnia 09 lipca 2020r. Za zorganizowanie zatrudnienia Starosta (...) reprezentowany przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. zobowiązał się do wypłaty w okresie od 10 października 2019 do 09 kwietnia 2020r. refundacji w wysokości 820 za każdego zatrudnionego oraz składkę ubezpieczenia społeczne od tej kwoty. Zgodnie z postanowieniami § 6 umowy kwota refundacji podlegała zwrotowi w całej wysokości w przypadku naruszenia warunków umowy w tym udzielenia zatrudnionym bezrobotnym urlopu bezpłatnego. Mimo kategorycznego brzmienia powyższego zapisu umowy odnoszącego się do warunków zwrotu refundacji, J. D. przystał na jego treść (zapisy umowy w tym zakresie nie podlegały negocjacji) ponieważ nie przewidywał żadnych trudności z wykonaniem, w szczególności nie był w stanie przewidzieć tak długiego okresu pandemii. Realizacja umowy przebiegała w sposób niezakłócony zgodnie z jej postanowieniami do dnia 14 marca 2020 r. Problemy z realizacją rozpoczęły się z dniem 15 marca 2020r., tj. z dniem ogłoszenia na terenie kraju stanu epidemicznego i zamknięciem szkół. Tym samym pozwany został pozbawiony możliwości świadczenia jakichkolwiek usług na rzecz Zespołu (...) w R. oraz prowadzenia jakiegokolwiek innej działalności w tym miejscu, uzasadniającej zatrudnianie pracowników. W związku z tym na wniosek pracowników pozwany udzielił im urlopów bezpłatnych. Ostatecznie pracownicy wypowiedziały umowy o pracę. Pozwany podniósł, że w momencie zawierania umowy w której wyraźnie wskazano miejsce pracy - Zespół Szkół im. M Rataja w R. żadna ze stron nie mogła przewidzieć, że w dniu 15 marca 2020 r. decyzją organów państwa szkoły zostaną zamknięte. Zaistniały zatem oczywiste przesłanki do uznania, że co do zasady wybuch epidemii koronawirusa można zaklasyfikować jako zdarzenie o charakterze siły wyższej. W ocenie pozwanego wypełnienie warunków zawartej pomiędzy stronami umowy stało się niemożliwe z przyczyn niezależnych od stron, a do czasu zamknięcia szkół i placówek oświatowych decyzją organów państwa, umowa była realizowana zgodnie z jej zapisami.

Na podstawie art. 219 kpc Sąd Rejonowy w Kętrzynie w dniu 2 marca 2021 r. zarządził połączenie sprawy (...) upr ze sprawą I C 902/20 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 07 października 2019 r. Starosta (...), w którego imieniu działał Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w K. zawarł z J. D., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) w W. umowę nr UmPI/ (...) o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych. Zgodnie z treścią umowy pozwany zobowiązał się do zatrudnienia dwóch bezrobotnych przez okres refundacji od dnia 10 października 2019 r. do dnia 09 kwietnia 2020 r. oraz na okres 3 miesięcy po zakończeniu refundacji tj. do dnia 09 lipca 2020 r. w pełnym wymiarze czasu pracy i przyznać im wynagrodzenie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa pracy. Powiatowy Urząd Pracy w K. zobowiązał się do skierowania na prace interwencyjne bezrobotnych w następujących zawodach: kucharz/pomoc kuchenna oraz do zrefundowania części poniesionych kosztów wynagrodzeń związanych z zatrudnieniem skierowanych bezrobotnych w kwocie po 820,00 zł miesięcznie za każdego zatrudnionego oraz składkę na ubezpieczenie społeczne od tej kwoty finansowaną przez płatnika w okresie od 10 października 2019 r. do 09 kwietnia 2020 r. na wniosek pracodawcy. Zgodnie z § 1 ust. 3 umowy wskazano miejsce wykonywania pracy przez skierowanych bezrobotnych w Zespole Szkół im. (...) przy ul. (...) w R.. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt. 9 pracodawca zobowiązał się do nieudzielania zatrudnionemu w ramach prac interwencyjnych pracownikowi urlopu bezpłatnego w okresie trwania niniejszej umowy. Ponadto na podst. § 4 ust. 2 umowy pracodawca mógł

rozwiązać umowę o pracę tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych w trybie art. 52 Kodeksu Pracy.

(bezsporne, dowód: umowa – k. 12-15)

Na podstawie w/w umowy PUP w K. skierował do pracy w przedsiębiorstwie powoda J. S. (1) i I. S..

(bezsporne)

W dniu 04 marca 2020 r. w Polsce stwierdzono pierwszy przypadek zachorowania na wirus (...)19. Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 marca 2020 r. w sprawie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, w okresie od dnia 12 marca 2020 r. do dnia 25 marca 2020 r. na obszarze kraju ograniczone zostało funkcjonowanie publicznych i niepublicznych jednostek systemu oświaty. W tym okresie przedszkola, szkoły i placówki oświatowe zarówno publiczne, jak i niepubliczne nie prowadziły zajęć dydaktyczno-wychowawczych.

Kolejnym rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19 od dnia 25 marca 2020 r. wprowadzono obowiązek realizowania zadań edukacyjnych za pomocą metod i technik kształcenia na odległość, przy czym wprowadzając rozporządzenie Minister Edukacji Narodowej za pośrednictwem mediów informował, iż będzie ono obowiązywać do dnia 10.04.2021 r., a następnie średnio co dwa tygodnie przedstawiciele ministerstwa informowali o kolejnym przedłużeniu nauki zdalnej i sytuacja taka trwała do zakończenia roku szkolnego 2019/2020.

(bezsporne)

Pismem z dnia 17.03.2020 r. J. D. zawiadomił Powiatowy Urząd Pracy w K., że pracownice J. S. (1) i I. S., zatrudnione w ramach prac interwencyjnych, na podstawie umowy (...) z dnia 07.10.2019 r., będą kierowane na urlopy bezpłatne, a kolejnym pismem z dnia 01.04.2020 r. zawiadomił, że pracownice te przebywały na urloпах bezpłatnych w terminach od 16.03.2020 do 31.03.2020 r., a okresie od dnia 01.04.2020 r. do 14.04.2020 r. będą przebywały na urloпах wypoczynkowych, po czym w okresie od dnia 15.04.2020 r. do 12.05.2020 r. będą znowu przebywały na urloпах bezpłatnych.

(bezsporne, dowód: pisma k. 67 i 68, zeznania świadka J. S. (2) k. 219 - 220, zeznania stron k. 221 - 222)

Osoby zatrudnione przez J. D. w ramach umowy o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych zawartej dnia 7 października 2019 r. tj. J. S. (1) i I. S. same nie wystąpiły o udzielenie im urlopow bezpłatnych, a propozycję taką otrzymały od pracodawcy. Pracownice nie miały świadomości, że w trakcie urlopu bezpłatnego nie będą odprowadzane za nich składki na ubezpieczenia społeczne. Dopiero w momencie rejestracji w PUP J. S. (1) zorientowała się, że za okres przebywania na urlopie bezpłatnym pracodawca nie odprowadzał składek.

(dowód: zeznania I. S. – k. 220v, zeznania J. S. (1) – k. 220v – 221, zeznania J. D. k. 221 - 222)

Pismem z dnia 15.05.2020 r. Powiatowy Urząd Pracy w K. wezwał J. D. do zwrotu refundacji otrzymanych na podstawie umowy o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych zawartej dnia 7 października 2019 r., z powodu niewywiązania się z § 4 ust. 1 pkt 9 umowy.

(bezsporne, dowód: pismo – k. 69)

W dniu 25.05.2020 r. J. D. wystosował do Powiatowego Urzędu Pracy w K. pismo, w którym zwrócił się o wycofanie wezwania do zwrotu refundacji i sporządzenie aneksu do umowy (...) z dnia 07.10.2019 r. w zakresie umożliwienia udzielenia pracownikom urlopu bezpłatnego. W tym samym dniu doszło do spotkania J. D. z Dyrektorem Powiatowego Urzędu Pracy w K. G. P.. Podczas spotkania postanowiono o zawarciu aneksu do umowy,

który uwzględniałby możliwość udzielania pracownikom urlopu bezpłatnego oraz wydłużałby czas trwania umowy o te okresy. Aneks został sporządzony i zgodnie z jego postanowieniami, czas trwania umowy został przedłużony do dnia 21.08.2020 r. Dodatkowo postanowiono o wyłączeniu zastosowania treści § 4 ust. 1 pkt 9 umowy w okresie od dnia 16.03.2020 r. do dnia 12.05.2020 r.

(bezsporne, dowód: pismo k. 70, protokół - k. 71; aneks – k. 72-74, zeznania świadka J. S. (2) k. 219 - 220, zeznania stron k. 221 - 222)

Pismem z dnia 01.06.2020 r. J. D. zwrócił się do Powiatowego Urzędu Pracy

w K. o sporządzenie aneksu do UmPI/ (...) z dnia 07.10.2019 r. w zakresie zmiany miejsca świadczenia pracy skierowanych do niego pracowników z Zespołu Szkół im. (...) w R. na Zakład (...) w W., w związku z zamknięciem placówki oświatowej z powodu pandemii (...)19. Kolejnym pismem z tego samego dnia J. D. zwrócił się do Powiatowego Urzędu Pracy w K., w którym stwierdził, że w związku z obowiązującym na terenie kraju stanem epidemicznym mamy do czynienia z siłą wyższą oraz nadzwyczajną zmianą stosunków, które uniemożliwiają wykonanie zapisów umowy (...) z dnia 07.10.2019 r. W związku z tym wniósł o renegotjację umowy i skrócenie terminu jej obowiązywania do dnia 01.06.2020 r. w odpowiedzi na pismo, za pośrednictwem poczty elektronicznej pośrednik pracy J. S. (2) zwróciła się do J. D. o informację czy pracownice zatrudnione w ramach umowy o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych zawartej dnia 7 października 2019 r., wyrażają zgodę na zmianę warunków pracy w zakresie zmiany miejsca wykonywania pracy. Odnosząc się do zapytania J. D. powołał się na treść art. 42 ust. 4 kodeksu pracy, zgodnie z którym

w przypadkach uzasadnionych potrzebami pracodawcy, możliwe jest powierzenie pracownikowi innej pracy niż określona w umowie o pracę na okres nieprzekraczający 3 miesięcy w roku kalendarzowym, jeżeli nie powoduje to obniżenia wynagrodzenia i odpowiada kwalifikacjom pracownika. przesłanki zawarte w cytowanym przepisie zostały spełnione, pracodawca jest w stanie zapewnić pracownikom zakwaterowanie w hotelu w czasie wykonywania pracy. Pismem z dnia 15.06.2020 r. PUP w K. poinformował J. D., że propozycje dotyczące zmiany umowy nie zostały uwzględnione. Ponadto poinformował, że w przypadku niewywiązania się z umowy zostanie wezwany do zwrotu refundacji w związku z naruszeniem warunków umowy.

(dowód: pismo – k.75; pismo – k. 76; wydruk z poczty e-mail – k. 77; pismo – k. 78, pismo – k. 79-80, zeznania świadka J. S. (2) k. 219 - 220, zeznania stron k. 221 - 222)

Zarówno J. S. (3) jak i I. S. nie przyjęły od J. D. propozycji świadczenia pracy w W. w związku z tym, że nie miały możliwości dojazdów do pracy, dodatkowo posiadały rodziny i nie wyrażały zgody na zamieszkanie w W. na czas wykonywania pracy. Ostatecznie w dniu 31.07.2020 r. obie wypowiedziały umowy o pracę. Decyzja o wypowiedzeniu umów o pracę podyktowana była chęcią podjęcia innej pracy, przy czym z propozycją złożenia przez nich oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę wystąpił J. D.. Jedna

z pracownic o fakcie rozwiązania umowy poinformowała telefonicznie pracownicę PUP w K. J. S. (4)

(dowód: zeznania I. S. – k. 220v, zeznania J. S. (1) – k. 220v – 221, wypowiedzenia k. 19-20, zeznania J. S. (2) k. 219 - 220)

Pismem z dnia 01.09.2020 r. J. D. poinformował Powiatowy Urząd Pracy w K., że pracownice zatrudnione na podstawie umowy o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych zawartej dnia 7 października 2019 r., J. S. (1) oraz I. S. złożyły wnioski o rozwiązanie umów o pracę z dnia 31.07.2020 r. , które zaaprobował oraz zwrócił się do PUP w K. z propozycją zatrudnienia na terenie miasta K. dwóch osób bezrobotnych na stanowiskach analogicznych jak w umowie (...) z dnia 07.10.2019 r., co miałyby rozwiązać problem realizacji zawartej pomiędzy stronami umowy.

(dowód: pismo – k. 10)

Pismem z dnia 21.09.2020 r. Powiatowy Urząd Pracy w K. wezwał J. D. do zwrotu w terminie 30 dni refundacji otrzymanych na podstawie umowy o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych zawartej dnia 7

października 2019 r. wraz z odsetkami, z powodu niewywiązania się z § 4 ust. 1 pkt 5, 6 i 7 tej umowy, zgodnie z którym był on zobowiązany do poinformować Powiatowy Urząd Pracy w K. o rozwiązaniu umów o pracę i dostarczyć kopie wypowiedzeń i świadectwa pracy pracowników, nie później niż w ciągu 3 dni od daty zaistnienia zdarzenia, co uniemożliwiło dalsze kontynuowanie umowy o pracę interwencyjne zgodnie z treścią aneksu z dnia 25.05.2020 r.

(dowód: wezwanie – k. 82)

W czasie zatrudnienia J. S. (1) i I. S. J. D. nie ubiegał się o dofinansowanie na wskazane pracownice oraz na innych pracowników.

(dowód: pismo – k. 137)

Zakład (...) otrzymał pomoc publiczną rekompensująca negatywne konsekwencje ekonomiczne związane z (...)19, udzielaną w ramach limitu 800.000 euro na przedsiębiorcę, w kwotach 154.936,00 zł, 5.663,89 zł 7.251,48 zł, 4.755,44 zł, 2.080,00 zł, 16.245,29 zł, 5.000,00 zł, 78.750,00 zł, 5.000,00 zł, 2.080,00 zł, 15.315,23 zł, 2.080,00 zł, 5.000,00 zł, 15.201,33 zł, 16.035,18 zł, 5.000,00 zł, 5.000,00 zł, 79.500,00 zł, 2.080,00 zł, 16.010,48 zł, 16.864,61 zł, 2.080,00 zł. Otrzymał również pomoc de minimis w kwocie 105.994,00 zł oraz 48.000,00 zł. Pomoc przybierała różne formy. Były to między innymi dotacje lub inne bezzwrotne świadczenia, zwolnienia z opłat, umorzenia opłat (składek) czy też refundacje. Żadne z tych kwot nie dotyczyło pracownic J. S. (1) i I. S. J. D. z tzw. tarczy covidowej otrzymał pomoc w kwocie 157.000,00 zł. Na dzień składania wniosku o dofinansowanie zatrudniał 12 osób. J. S. (1) i I. S. nie zostały uwzględnione we wniosku. Środki pomocowe J. D. otrzymał 12 czerwca 2020 r. Od Marszałka województwa (...) otrzymał również pomoc w kwocie 105.000,00 zł, na poczet refundacji kosztów wynagrodzenia pracowników za 2020 r.

(dowód: lista przypadków pomocy publicznej otrzymanej przez beneficjenta – k.209-218, zeznania J. D. k. 221 - 222)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo J. D. nie zasługiwało na uwzględnienie, a powództwo Starosty (...) – Powiatowego urzędu Pracy w K. zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Ustalony w sprawie stan faktyczny był w zasadzie pomiędzy stronami bezsporny. Żadna ze stron nie kwestionowała ani zebranych w toku postępowania dokumentów, ani zeznań świadków i samych stron. Również sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Dodatkowo zeznania świadków i samych stron był spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do żądania J. D. o określenie sposobu wykonania umowy z dnia 07 października 2019 r. nr (...) zawartej przez niego ze Starostą (...) reprezentowanym przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. z powodu nadzwyczajnej zmiany stosunków, wskazać należy, że opierało się ono na treści art. 357¹ kc, zgodnie z którym jeżeli z powodu nadzwyczajnej zmiany stosunków spełnienie świadczenia byłoby połączone z nadmiernymi trudnościami albo groziłoby jednej ze stron rażącą stratą, czego strony nie przewidywały przy zawarciu umowy, sąd może po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współzycia społecznego, oznaczyć sposób wykonania zobowiązania, wysokość świadczenia lub nawet orzec o rozwiązaniu umowy. Rozwiązując umowę sąd może w miarę potrzeby orzec o rozliczeniach stron, kierując się zasadami określonymi w zdaniu poprzedzającym.

Zgodnie z treścią cytowanego przepisu, jeżeli zostaną spełnione określone w nim przesłanki, wówczas na drodze sądowej można dochodzić dostosowania zobowiązania do nowych, zmienionych warunków, a gdyby nie było to możliwe – domagać się rozwiązania umowy.

Aby można było zastosować treść art. 357¹ kc łącznie spełnione muszą być następujące przesłanki interwencji sądu: 1) nadzwyczajna zmiana stosunków; 2) spełnienie świadczenia zgodnie z treścią zobowiązania byłoby połączone z nadmiernymi trudnościami albo groziłoby jednej ze stron rażącą stratą; 3) związek przyczynowy między dwiema wskazanymi wyżej przesłankami; 4) przy zawieraniu umowy strony nie przewidywały ryzyka związanego ze zmianą

stosunków. Przepis ten znajduje zastosowanie wyłącznie w sytuacji, jeżeli dojdzie do nadzwyczajnej zmiany stosunków i z reguły chodzić będzie o zdarzenie, które zaistniało po zawarciu umowy. Art. 357¹ kc należy stosować dla usunięcia skutków zdarzeń nieznanych stronom przy zawieraniu umowy, które następnie doprowadziły do zniweczenia ich kalkulacji, stanowiących podstawę kontraktowania. Należy również zbadać czy strony zawierając umowę mogły przewidzieć ową zmianę stosunków, zachowując należyłą staranność przy zawieraniu umowy.

W realiach niniejszej sprawy z całą pewnością stwierdzić należy, że strony niniejszego postępowania zawierając w dniu 7 października 2019 r. umowę o zorganizowanie zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych w żadnym razie nie były w stanie przewidzieć nadzwyczajnej zmiany stosunków w postaci wystąpienia pandemii koronawirusa i związanych z tym faktem problemów

z realizacją umowy. Z całą pewnością ta nadzwyczajna zmiana stosunków spowodowała, że J. D. miał trudności z wykonaniem umowy i poniósł starty finansowe związane z zamknięciem placówki szkolnej, w której zatrudnione było skierowane przez PUP w K. bezrobotne, ponieważ nie świadczył usług i tym samym nie osiągał przychodu. Powództwo należało jednak oddalić z uwagi na datę zakończenia umowy i moment wniesienia żądania o zmianę sposobu wykonania umowy do sądu.

Jak wynika z zawartego pomiędzy stronami aneksu z dnia 25.05.2020 r., czas zakończenia umowy został określony na dzień 26.08.2020 r. i do tej daty żadna ze stron nie wypowiedziała jej. Tymczasem powód ze swoim żądaniem określenia sposobu jej wykonania wystąpił do sądu dopiero w dniu 22 października 2020 r. czyli prawie dwa miesiące po tym jak umowa wygasła. Sąd nie może określać sposobu wykonania umowy lub orzec o jej rozwiązaniu gdy umowa nie obowiązuje już żadnej ze stron. Jak wskazał SN w wyroku z 21.07.2006 r. w sprawie (...) charakter uprawnień, jakie przyznaje sądowi art. 357¹ k.c., wyraźnie wskazuje, że może on z nich skorzystać dopóki nie wygaś stosunek zobowiązaniowy łączący strony. Sąd może bowiem oznaczyć sposób wykonania zobowiązania, wysokość świadczeń lub nawet orzec o rozwiązaniu umowy. Jeżeli więc strona nie wystąpi z odpowiednim roszczeniem na podstawie art. 357¹ kc., w czasie gdy istnieje jeszcze możliwość oznaczenia sposobu wykonania zobowiązania, wysokości świadczenia lub rozwiązania umowy, czyli wtedy gdy trwa stosunek zobowiązaniowy, nie może później żądać zmiany wysokości świadczenia, skoro zostało ono już spełnione. Z art. 357¹ kc wynika bowiem wyraźnie, że chodzi sytuację, gdy nie upłynął jeszcze termin do spełnienia świadczenia, skoro w przepisie tym stwierdza się, że spełnienie świadczenia byłoby połączone z nadmiernymi trudnościami albo groziło jednej ze stron rażąca stratą. Po terminie, w którym świadczenie powinno być spełnione, nie można twierdzić, że jego spełnienie byłoby połączone z nadmiernymi trudnościami lub groziło jednej ze stron nadmierną stratą lecz jeżeli dłużnik nie wykonał lub wykonał nienależycie zobowiązanie, a zostaną spełnione także dalsze przesłanki przewidziane w art. 471 k.c., wierzyciel może skorzystać z jednego z uprawnień przewidzianych w przepisach k.c. regulujących skutki niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania.

Ze wskazanej w powyższym uzasadnieniu SN możliwości dochodzenia roszczeń w związku z niewłaściwym wykonaniem umowy przez J. D. skorzystał właśnie Starosta (...) występując przeciwko niemu z powództwem o zapłatę.

Na marginesie zauważyć jedynie należy, że zaproponowane przez J. D. sposoby określenia wykonania umowy z dnia 7.10.2019 r. miały służyć jedynie uznaniu przez Sąd, iż powód wywiązał się z umowy w sposób prawidłowy, co również jest sprzeczne z przeznaczeniem art. art. 357¹ kc, zgodnie z którym sąd ma określić obowiązki stron na przyszłość, a nie dokonywać oceny stanu, który miał już miejsce.

Odnosząc się do roszczenia Starosty (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w K., jak wskazano wyżej, w ocenie sądu zasługiwało ono na uwzględnienie jedynie w części.

Podstawą żądania przez Starostę (...) zwrotu całości wypłaconej J. D. refundacji był § 4 ust 1 pkt 5, 6 i 7 łączącej strony umowy, zgodnie z którymi pracodawca miał obowiązek każdorazowego niezwłocznego informowania PUP w K. o przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę lub wygaśnięcia umowy o pracę z pracownikami zatrudnionymi

w ramach umowy, nie później niż w terminie 3 dni od daty zaistnienia zdarzenia, jak również o wszystkich zmianach w zawartej z bezrobotnym umowie, przekazania do (...) kopii wypowiedzenia umowy przez pracownika nie później niż w terminie 3 dni od daty złożenia wypowiedzenia oraz przekazania do (...) kopii świadectw pracy w terminie 3 dni od dnia ustania lub wygaśnięcia stosunku pracy.

J. D. w trakcie postępowania przed sądem nie zaprzeczał, że nie wykonał prawidłowo powyższych zobowiązań, ponadto z pisma z dnia 01.09.2020 r. (k. 10) wynika, że informację o rozwiązaniu stosunków pracy z pracownikami przekazał dopiero w tym dniu.

W ocenie sądu naruszenie przez J. D. warunków określonych w § 4 ust 1 pkt 5, 6 i 7 umowy z dnia 7.10.2019 r. jest bezsporne i niesporne pomiędzy stronami. Jak wynika z treści § 6 ust. 1 pkt 4, naruszenie to skutkuje obowiązkiem zwrotu całości udzielonej pracodawcy refundacji wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od całości kwoty udzielonej pomocy od dnia wypłaty pierwszej refundacji w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania. W związku z takim brzmieniem w/w zapisów umowy, powództwo winno być uwzględnione na podstawie art. 471 kc. Jednakże z uwagi na okoliczności w jakich do tego naruszenia doszło, w ocenie sądu uznać należało, że zasądzenie na rzecz Starosty (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w K. całości udzielonej J. D. refundacji zgodnie z żądaniem pozwu, byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, o których mowa w art. 5 kc.

Jak wskazuje się w orzecznictwie sądów powszechnych, artykuł 5 k.c. znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy osobie uprawnionej przysługuje określone prawo podmiotowe, lecz w świetle oceny danego stanu faktycznego i przy uwzględnieniu treści konkretnej normy prawnej korzystanie przez nią z tego prawa pozostaje w sprzeczności z zasadami wskazanymi w tym przepisie. Do powyższych zasad ustawodawca zalicza zasady współżycia społecznego oraz społeczno-gospodarcze przeznaczenie prawa (vide: wyroku SA w Szczecinie z dnia 29.04.2021 r. sygn. akt I ACa 454/20).

Z sytuacją powyższą mamy do czynienia z niniejszej sprawie, przede wszystkim dlatego, że jak słusznie wskazał J. D., strony w czasie trwania umowy miały do czynienia z nadzwyczajnym zdarzeniem i zawierając umowę nie mogły przewidzieć sytuacji jaka zapanuje na świecie w związku z zaistnieniem pandemii koronawirusa. Oczywiście jest, że jest to zdarzenie nadzwyczajne, bez precedensu, nie mające miejsca w najnowszej historii. Obie strony zostały tą sytuacją zaskoczone, przy czym jej konsekwencje ponosił wyłącznie J. D., który z jednej strony został pozbawiony możliwości prowadzenia działalności gospodarczej i osiągania przychodów, a z drugiej strony ciążyło na nim zobowiązanie wywiązania się z dalszego zatrudniania pracowników skierowanych do pracy na podstawie łączącej go ze Starostą (...) umowy. J. D. próbował ustalić z PUP w K. sposób postępowania z pracownikami w czasie zamknięcia placówki w R., o czym świadczy przedłożona przez niego korespondencja, z której wynika również, że pomocy ze strony pracowników urzędu nie otrzymał i zmuszony był nawet kilka dni czekać na odpowiedź, podczas gdy to wyłącznie jego dotyczyły konsekwencje zamknięcia placówek edukacyjnych. Jak wskazywała w swoich zeznaniach świadek J. S. (4), PUP w K. sam nie podejmował żadnych decyzji związanych z dalszą realizacją łączącej strony umowy, a czekał na wytyczne ministerstwa, które otrzymał dopiero w połowie maja 2020 r.

Sytuacja pomiędzy stronami była dynamiczna, żadna z nich nie miała wiedzy co do tego, kiedy i czy w ogóle do końca roku szkolnego placówki edukacyjne zostaną otwarte, a J. D. nie miał możliwości zatrudnienia pracownic w innym miejscu na terenie K., ponieważ w tymczasem działalność prowadził jedynie na terenie W.. Owszem podjął próbę delegowania pracownic do W., ale kiedy nie wyraziły one zgody na pracę połączoną z noclegiem, odstąpił od tego pomysłu, a ostatecznie pod koniec lipca 2020 r. rozwiązał z nimi umowy, co jednak odbyło się podobnie jak w przypadku urlopów bezpłatnych, z jego inicjatywy.

Sytuacja, w jakiej znalazło się po dniu 11 marca 2020 r. wielu pracodawców, w tym również J. D. była na tyle trudna i skomplikowana, że trudno wymagać od niego, aby skrupulatnie czytał i przestrzegał wszystkich zapisów umowy z dnia 07.10.2019 r., tym bardziej, że jak wynika z zeznań stron oraz świadka J. S. (4), PUP w K. był na bieżąco zorientowany w sytuacji pracownic skierowanych do powoda i pracownicy urzędu posiadali wiedzę co do tego, że I. S. i J. S. (3) nie

zdecydowały się na kontynuowanie zatrudnienia w W.. Ponadto wbrew prezentowanemu przez świadka J. S. (4) stanowisku o niemożliwości skrócenia umowy, wskazać należy, że taki wniosek nie wynika z treści art. 15zzf ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Zgodnie z tym przepisem w przypadku usług i instrumentów rynku pracy oraz innych form wsparcia realizowanych na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków (...)19, starosta na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, może zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających. Zmiana warunków umowy to również skrócenie czasu jej trwania, a wyrażenie „w szczególności” oznacza, że katalog sposobów zmiany warunków umowy jest otwarty i możliwe jest podpisanie aneksu nie tylko w zakresie wydłużenia terminu na realizację umowy lub przesunięcie terminów na realizację zobowiązań z niej wynikających.

W tym miejscu zauważyć należy, że mimo, iż żądanie zwrócenia kosztów refundacji opierało się wyłącznie na treści § 4 ust 1 pkt 5, 6 i 7 łączącej strony umowy, a przedmiotem rozważań sądu nie powinna być ocena zasadności udzielenia pracownikom przez J. D. urlopu bezpłatnego, albowiem kwestię tę strony rozwiązały podpisując w dniu 25.05.2020 r. aneks do umowy, w którym w okresie od dnia 16.03.2020 r. do dnia 12.05.2020 r. wyłączyły stosowanie zakazu udzielenia pracownikom urlopów bezpłatnych, to z uwagi na zastosowanie w sprawie art. 5 kc, sąd nie mógł nie wziąć tych okoliczności pod uwagę jak również faktu, że od chwili udzielenia pierwszego urlopu bezpłatnego do czerwca 2020 r. J. D. wypłacał pracownikom jedynie część wynagrodzenia, a w lipcu 2022 r. nie otrzymały od niego żadnych kwot. Takie zachowanie pracodawcy nie zasługiwało na ochronę i usprawiedliwienie, tym bardziej, że korzystał z pomocy finansowej Państwa, związanej z pandemią, a fakt, że we wnioskach swoich nie ujął J. S. (3) i I. S., było wyłącznie jego decyzją. J. D. mógł w pierwszej kolejności wysłać pracownice na urlop wypoczynkowy, a w międzyczasie ustalać z PUP dalszy sposób postępowania, tymczasem zdecydował się na urlopy bezpłatne, które pozbawiały pracownice nie tylko prawa do wynagrodzenia, ale również nie odprowadzał za nie składek społecznych. J. D. nie wypłacał również pracownikom tzw. wynagrodzenia postojowego i to na nie przerzucił większość strat związanych z niemożnością świadczenia przez nich pracy. W związku z tym sąd uznał, że J. D. od dnia 16 marca 2021 r. nie wywiązywał się prawidłowo z zawartej ze Starostą (...) umowy i za okres ten winien zwrócić otrzymaną refundację.

Podsumowując, w ocenie Sąd zasadnym było zasądzenie od J. D. na rzecz Starosty (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwoty 4.841,83 zł, którą sąd ustalił w następujący sposób: zgodnie z zapisami umowy z dnia 07.10.2019 r. J. D. miał zatrudnić skierowane do niego pracownice przez okres 9 miesięcy, poczynając od dnia 10.10.2019 r. do dnia 09.07.2020 r. Do dnia 09.03.2020 r. tj. przez okres pełnych 5 miesięcy umowa realizowana była prawidłowo. Warunki umowy zostały naruszone w okresie kolejnych 4 miesięcy (biorąc również pod uwagę okres przedłużenia umowy aneksem). Łącznie kwota której domagał się Starosta (...) – Powiatowy Urząd Pracy w K. wyniosła 10.961,62 zł. W związku z tym sąd, uznając, że J. D. wykonywał nieprawidłowo umowę przez okres 4 miesięcy zasądził od niego na rzecz Starosty (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwotę 4.841,83 zł tj. 4/9 z żądanej w pozwie kwoty, a odsetki zasądził od dnia wniesienia powództwa. W pozostałej części sąd powództwo oddalił.

O kosztach w sprawie z powództwa J. D. przeciwko Staroście (...) – Powiatowemu Urzędowi Pracy w K. orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zasądając od powoda na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego.

O kosztach w sprawie z powództwa Starosty (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w K. przeciwko J. D. orzeczono na podstawie art. 100 kpc, znosząc je pomiędzy stronami.